Až přestaneš se prát - Schelinger, Jiří

Až přestaneš se ptát proč listí stromů opadá,
Až přestaneš se ptát proč růže zvolna uvadá,
Růže co kvetla pro lásku u cesty z modrých oblázků
Já budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až přestaneš se prát a prakem střílet na dálku,
Až přestaneš si hrát na dvorku s dětmi na válku,
Hračky co máš ke střílení uložím v temným sklepení,
Pak budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až přestaneš se ptát kam ptáci táhnou oblohou,
Než začnou ledy tát tak zůstat přeci nemohou,
Až přiletí zas nazpátek z krajiny dětských otázek,
Já budu klidně spát, já budu klidně spát.

Až jednou budeš stát na dlouhý cestě neznámý,
A s životem se prát sám bez táty a bez mámy,
Až zazní zvony půlnoční a zavládne klid vánoční,
Já budu klidně spát, já budu klidně spát, já budu klidně spát...